

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Ε΄.-ΤΕΥΧΟΣ Α΄. ΚΑΙ Β΄.

Ὅδε ἐστὶ περὶ ἔργου ἂν θεμιτέρου ἕνεκα
βουλεύσασθε ἢ περὶ κειδέας καὶ κώπεθ καὶ
τῶν κώπεθ εἰκείων. (Πλάτ. Θεάγος.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

10 — ΟΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ — 10

—
1882

τοῦ μαθητοῦ εἰς ἐξ ὑπογυίου καὶ αὐτοσχεδίου ἐργασίας, αἵτινες μονομερῶς ἐπιβαλλόμεναι δύνανται νὰ παραγάγωσι ἐμπαθῆ νευρικήν κατάστασιν εἰς πρόσωπα μὴ ἔχοντα τοιαύτην καὶ νὰ ἐπιτείνωσιν αὐτὴν εἰς πρόσωπα, ἃτινα ἔχουσι φυσικὰ πρὸς ταύτην προδιαθέσεις. Εἰς μέγαν βαθμὸν διεγείρει τὸν φόβον τοῦτον ἡ διὰ λίαν ἀποτόμου καὶ αὐστηροῦ τρόπου διεξαγωγῆ τῶν ἐξετάσεων τῶν τε διὰ προβιβατμὸν ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν καὶ τῶν ἀπολυτηρίων. Ἐν τούτοις αὐταὶ εἶναι εὐχαί, ἃς δὲν ἠθέλομεν μὲν νὰ ἀφήσωμεν ἀνεκφράστους, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἰσέλθωμεν δι' αὐτῶν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐπικράτειαν τῆς Παιδαγωγικῆς. Ὁ ἡμέτερος κύριος σκοπὸς εἶναι οὗτος, νὰ χαράξωμεν ὅσον τὸ δυνατόν εὐρέα τὰ ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων πρέπει κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην νὰ κινήται ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξεδόθησαν τύποις Α. Τρίμη (1883) δύο διατριβαὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκη, ἡ μὲν ἐναίσιμος ἐπὶ διδακτορικῇ ἀναγορεύσει «Περὶ τῶν εἰς—ους συνηρημένων τῆς β' κλίσεως καὶ τῶν εἰς—ος οὐδετέρων ὀνομάτων τῆς γ. ἐν τῇ νέῃ Ἑλληνικῇ», ἡ δὲ ἐπὶ ὑψηγείᾳ «περὶ φθογγολογικῶν νόμων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς νέας Ἑλληνικῆς». Αἱ δύο αὗται διατριβαὶ εἶναι μεγίστης σημασίας ἔργα, ἡ δὲ ἐπισταμένη αὐτῶν ἀνάγνωσις ἐγέννησεν ἐν ἡμῖν τὴν εὐφρόσυνον πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. Χατζιδάκης ἀνευδότης περὶ τῆς τιμιωτάτης, ἣν παρὰ τῶν πατέρων παρελάβομεν κληρονομίαν, τὴν πάλτριον δηλαδὴ γλῶσσαν, ἀσχολούμενος, μέλλει νὰ παραγάγῃ μέγα τι καὶ γενναῖον.

Ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις (1882) τύποις Klincksieck ὑπὸ Ferd. Antoine ἡ ἐναίσιμος αὐτοῦ ἐπὶ διδακτορικῇ ἀναγορεύσει διατριβὴ De casuum syntaxi Vergiliana (σελ. 258 εἰς 8ον). Ἡ Διατριβὴ, μὲ ὄλας τὰς ἀτελείας, αἵτινες φυσικὰ προμαρτοῦσιν εἰς τοιοῦτου εἴδους ἐργασίας κρι-

νεται πολλοῦ λόγου ἀξία, εἶναι δὲ καὶ τὸ θέμα ὡς δύνανται νὰ κρίνωσιν οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι οὐχὶ σμικρᾶς σημασίας.

Ἐσαύτως ἐξεδόθη (1883) καὶ ὁ δεύτερος τόμος τοῦ ἀξιολόγου συγγράμματος τοῦ Βίλγου καθηγητοῦ P. Willems le sénat de la République Romaine, ἐν Παριείοις σελ. 784 εἰς 8ον Ὁ πρῶτος τόμος (σελ. 638) εἰχεν ἐκδοθῆ αὐτόθι τῷ 1878.

Μετεφράσθη γαλλιστὶ ἐκ τῆς β'. γερμανικῆς ἐκδ. τὸ βιβλίον τοῦ H Schiller. Περὶ τῶν λυρικῶν μέτρων τοῦ Ὀρφίου κατὰ τὰς ἐρεῦνας τῆς νεωτέρης μετρικῆς ὑπὸ Ὁθ. Riemann προτάξαντος Στοιχειώδεις μουσικᾶς γνώσεις ἐφηρμοσμέναι εἰς τὴν μετρικὴν (ἐν Παριείοις τύποις Klincksieck, 1883, σελ. 8'—80 εἰς 16ον). Ὁ κ. Κρατίνος Ἀποστολίδης ἐξέδωκεν ἄρτι (ἐν Ἀθήναις τύποις τοῦ Κάλλου, 1883) τὴν ἐνκίσισμον αὐτοῦ διατριβὴν ἐπιγραφομένην «Πλατωνίς ἢ εἴπερ τὸ μόριον AN συντάσσεται μέλλοντι χρόνῳ». Ἡ διατριβὴ ἔχει τὸν τύπον πλατωνικοῦ διαλόγου καὶ ἐπιγράφεται δυνώμως τῇ Πλατωνίδι γυναικί, ἣτις εἶναι τὸ κύριον τοῦ διαλόγου πρόσωπον. Ὁ κ. Ἀ. δέχεται ὅτι μόνον ὁ Ὀμηρος συνέταξε τὸν AN πρὸς μέλλοντα χρόνον οὐχὶ δὲ καὶ οἱ Ἀττικοὶ, διορθοὶ δὲ ἢ ἐπιχειροῦν ἄλλω· νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ Κύνερ φερόμενα παραδείγματα πρὸς ὑποστήριξιν ὅτι καὶ πρὸς μέλλοντα χρόνον ἐρέετο ὁ AN. τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ συνεξέδωκεν ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει ὁ γράψας καὶ ἄλλον διάλογον «Ἡ πολιτεία τῆς πάλαι Λαρίσης τῆς Κρεμαστῆς».

Ἐξεδόθησαν (τύποις Περρῆ) τὰ πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας (ἀπὸ Ἰουνίου 1882 μέχρις Ἰανουαρίου 1883) περιέχοντα πλὴν τῆς συνήθους σπουδαιοτάτης ὕλης περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐτχιρίας καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐργῶν τῶν Ἀρχαιοτήτων περὶ τῶν ἐν Βοιωτίᾳ ἔργων, περὶ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἐπιδαύρου ἀνασκαφῶν ἐν ἔτει 1882 καὶ περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφῶν.

Ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Παριείοις (πρὸς τῷ Leroux) ὁ πρῶτος τόμος τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Λειψία καθηγητοῦ Eberl Γενικῆς Ἱστορίας τῶν γραμμάτων κατὰ τοὺς μέτους αἰῶνας ἐν τῇ Ἑσπερία Ἑρῶπῃ (Allgemeine Geschichte der Literatur des Mittelalters im Abendlande). Ὁ πρῶτος οὗτος τόμος, μεταφρασθεὶς ὑπὸ Ἰωσήφ Aymeric καὶ I. Condamine (Histoire générale de la littérature du moyen-âge en Occident, εἰς 8ον, σλ. IX—699 τιμ. 30 φρ.), περιλαμ-

βάνει κυρίως τὴν ἱστορίαν τῆς λατινοχριστιανικῆς γραμματικῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι Καρόλου τοῦ μεγάλου καὶ διαιρεῖται εἰς τρία βιβλία' α'. ἀπὸ τοῦ Μινουκίου Φήλικος μέχρι τοῦ Κωνσταντίνου, β' ἀπὸ τοῦ Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου καὶ γ' ἀπὸ τοῦ θανάτου τούτου μέχρι τῶν χρόνων Καρόλου τοῦ μεγάλου, Ὁ δεύτερος τῆς μεταφράσεως τόμος δὲν θὰ βραδύνη νὰ ἐκδοθῆ, ὡς πρὸς δὲ τὸν τρίτον, ὅστις ὡς γνωστὸν, οὐδὲ γεωμανιστὶ ἐξεδόθη εἰσέτι, ἐλπίς εἶναι ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ δημοσιευθῆ καὶ ὅτι θὰ κατασταθῆ οὕτω δυνατὴ καὶ τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως ἢ ὅσον ἐνίστι ταχεῖα ἀποπεράτωσις. Σ. Κ. Σ.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

Ἐκ τοῦ δευτέρου παραρτήματος τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τοῦ Μονάχου (Zweite Beilage zur Allgemeinen Zeitung) τῆς 28 Ἀπριλίου τρ. ἔ. ἀρυόμεθα τὰς ἐπομένους στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ τύπου, τῶν δημοσίων σχολείων καὶ τῶν ἀγραμμάτων ἐν ταῖς ἑνωμέναις πολιτείαις, αἵτινες ἀριθμοῦσι πληθυσμὸν 50, 155, 783.

Περιοδικὰ ἐκδίδονται 11,314, ἐξ ὧν 971 καθ' ἑκάστην, 8,633 καθ' ἑβδομάδα, 133 δις τῆς ἑβδομάδος, 73 τρις τῆς ἑβδομάδος, 40 ἀνὰ δύο ἑβδομάδας, 1167 κατὰ μῆνα, 160 κατὰ δεκαπενθημερίαν, 15 κατὰ διμηνίαν, $\frac{1}{3}$ 116 κατὰ τριμηνίαν, 6 κατὰ ἑξαμηνίαν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἑκάστην ἐκδιδόμενων φύλλων ἀνέρχεται εἰς 3, 566, 395, τῶν δ' ἑβδομαδαίων καὶ ἄλλων φύλλων εἰς 28, 213, 294.

Πολιτικὰ περιοδικὰ ἐκδίδονται 8, 863, θρησκευτικὰ 553, γεωργικὰ 173, ἐμπορικὰ 284 καὶ ἄλλα οἰκονομολογικὰ 25, φύλλα διὰ τὴν καθόλου φιλολογίαν 189, διὰ τὴν ἱατρικὴν 114, διὰ τὴν νομικὴν 45, διὰ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, τεχνικὰς, ἐκμεταλλευτικὰς κτλ. 68, παιδαγωγικὰ περιοδικὰ 248, περιοδικὰ παίδων ἢ νέων 219 κτλ.

Ἐκ πάντων τῶν εἰρημένων περιοδικῶν 10, 515 ἐκδίδονται Ἀγγλιστὶ, 641 Γερμανιστὶ, 49 Σκανδιναυιστὶ, 41 Γαλλιστὶ, 26 Ἰσπανιστὶ, 13 Βοεμιστὶ, 9 Ὀλλανδιστὶ, 4 Ἰταλιστὶ, 3 Ἰνδιστὶ, 5 Βελσιστὶ, 2 Κινεζιστὶ, Πολωνιστὶ, Πορτουγαλλιστὶ, καὶ 1 Ἰρλανδιστὶ καὶ Καταλωνιστὶ.